

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Død og Dom (DK)

Citation: Ewald, Johannes: "Død og Dom (DK)", i Ewald, Johannes: *Udvalgte digte*, udg. af Esther Kielberg ; Kim Ravn , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1999, s. 132. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald02dkval-shoot-workid71685/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte digte

Snart skal de blegne! – Flye du elskte Soel,
Før Jetten naaer dig! – Gul er Jettens Hjelm,
Som Dødens Farve – Fra dens høje Kam
Nedsvæver Busken, smudsig rød og bleg,
I tynde Streifer af hans brede Rygl! –
Sort er hans Skjold, som Sorgen – Som det Floer,
Bag hvilket Enken græder – Skrækkeligt,
Som Almagts Sløer, hvormed den skjuler sig,
Naar den i Harm tillæver Dødens Ild –
Et ildrødt Meteor, er Jettens Sværd –
O see det lyne bag hans Hjelm! – og flye,
Du milde Kjemper med de gyldne Haar! –
Ewald.

Død og Dom

HVO kan opholde Ormens Liv,
Og standse Støvet Dage? –
Hvo siger til Minuter: Bliv! –
Til Timen: Vend tilbage? –
De flye – og Døden nærmer sig –
O Angst som overfalder mig! –
O gresselige Tanke! –

Du nærmer dig med Vredens Bud,
Forfulgt af Hævnens Luer –
Du haster ned fra Dommens Gud
O Dag hvorfor jeg gruer! –
O Time, svanger af min Død
O Øyeblik, som Almagt bød,
At kalde mig for Thronen –

Ukjendeligt for Mennisket
Fra Glædens Øyeblikke

Lømsk som en Morder kommer det
Og Dolken blinker ikke –
De muntre Timer flye Forbi
Det Leer, som Sjælen slunrer i;
Hvo kjender den som knuser?

Hvo sinkede dens jævne Fart,
Og trætede dens Vinger –
Den kommer sikkerligt og snart,
Og det er Død den bringer –
Ak nu maaskee, det næste nu,
Forfærdelige kommer du
Og fordrer mig for Dommen

Den Hellige tilreder sig,
At prøve den han skabte
Han forsker om jeg er ham lig,
Jeg usle, jeg fortabte
Bruus Hav, bort skyl dog dette Dynd! –
Bræk AfGrund og opslug min Synd,
At jeg maae synes hellig –

Fragment

SKJØNT Himlen mug og Dagens Hersker smilte,
Saae Vandreren en svanger Torden-Skye,
Han saae kun den – han kjendte den og ilte;
Med lange Skrit i Tide til et Lye